

Ο ΑΡΤΟΣ ΗΜΩΝ Ο ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ.

Οσον δήποτε πολλαπλαί καὶ ποικίλαι εἶναι αἱ πηγαὶ τῆς τροφῆς, αἱ μέχρι τοῦδε ἔξευρεθεῖσαι οὐ πότε τοῦ ἀνθρώπου, ἐξ ὅλων δημοσίων σπουδαιοτάτην σημασίαν ἔν τῇ διαβρέφει τοῦ μεγάλου πλήθους παντὸς λαοῦ ἔσχε πάντοτε καὶ ἔχει ἀνατιρρήτως δ καθημερινὸς ἄρτος. Ἔν λοιπὸν ἐκ τῶν σπουδαιοτάτων καὶ ζωτικοτάτων ζητημάτων διφέλει νὰ ἦναι καὶ τὸ περὶ σκευασίας καλοῦ, τούτῳ ἔστιν ὑγιεινοῦ καὶ δρεπτικοῦ ἄρτου.

³ Εκ τοῦ ζητήματος τούτου ἔξαρτάται ἡ γενικὴ κατάστασις τῆς νέοις καὶ ἡ ἵναντος παντὸς λαοῦ πόλυ περισσότερον ἡ δύση κοινῶν οἱ ἀνδρωποι φαντάζονται.

Εἶνε δὲ λίαν παράδοξον ὅτι οἱ ἄνθρωποι τῶν ἡμετέρων χρόνων, οἵ τα πάντα διερευνῶντες καὶ ἔχεταί ζοντες καὶ διὰ τῶν ἐμβριθῶν αὐτῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων πανταχοῦ εὑρίσκοντες τὸ δρῦδον καὶ τὸ ὀφέλιμον, ἀκριβῶς εἰς τὸ ζωτικώτατον τοῦτο περὶ τοῦ „ἐπιουσίου ἄρτου“ ζήτημα δεινύνουσι τὴν μεγίστην ἀμέλειαν καὶ τὴν μᾶλλον ἀσύγχρωτον ἀκήδειαν. „Η ἀνόητος τάσις τοῦ συρμοῦ τῶν ἡμετέρων χρόνων, τοῦ νὰ ἐκτιμῶμεν ὅτα τὰ πράγματα κατὰ τὴν „ῳδαίαν ἔξωτερην ὅψιν“, ἐπεξετάθη δυστυχεῖσαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρτου. Οἱ ἄνθρωποι σύμερον ἀπαιτοῦσι πρὸ παντὸς τρυφερῶν καὶ λευκῶν ἄρτουν καὶ λησμονοῦσιν ἐντελῶς, διτὶ δὲ τοῦ ἄρτου δὲν χρησιμεύει πρὸς „πολυτέλειαν“ ἀλλὰ πρὸς θρέψιν. Πιθανὸν ἵσως νὰ ἐπικρατῇ ἡ γνώμη ὅτι δὲ λευκότατος ἄρτος εἶναι καὶ δὲρεπτικώτατος. Ή δοξασία δύμως αὕτη εἶναι θλως ἐσφαλμένη.

Μόλις ἐσχάτως ἥρχισαν νὰ δίδωσι περισσότεραν προσοχὴν καὶ εἰς τὸ ζῆτημα τοῦτο καὶ ν' ἀναγνωρίζωσι τὴν ἀλήθειαν, διτὶ τὰ οὐσιωδέστατα καὶ θρησπτικώτατα συστατικὰ τοῦ σίτου ἐλλέπιουσιν ἐντελῶς ἐκλεκτῶν ἀλεύρων, διπως σήμερον κατασκευάζονται, καὶ μένουσι μεταξὺ τῶν πιτύρων. Τὰ λευκὰ καὶ ἐκλεκτὰ ἀλεύρα, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν δποίων καταβάλλεται σήμερον τοσαῦτη φροντὶς καὶ ἐπιμελεία ὅπως μὴ οὐναναμιχθῇ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον τεμάχιον πιτύρου, στεροῦνται πάσης σχεδόν θρησπτικῆς ἀξίας.

Μέχρι τούδε ή ἔλλειψις ἀμυνόντου οὐσίας ἐδεωρεῖτο ὡς τὸ κυριατατὸν ἐλάττωμα τῶν ἐκλεκτῶν τοῖτων ἀλεύρων, τώρα δέ μως ἀποδεικνύεται ὅτι ἔλλειπον οὐκ εἰτῶν ὅταν τὰ μεταλλικὰ ἀλατα καὶ ίδια ή φωσφορική τίτανος, τῆς ἐποίας τὸ ἀνδρωπίνον σῶμα ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πρὸς σχηματισμὸν καὶ δρέψιν τῶν ὀστέων, καὶ ή ἔλλειψις αὗτη καθιστᾷ λίαν σκριβολογίαν τὴν δρεπτικήν.

Ἐν τινὶ τῶν τελευταῖσιν συνεδρίασεων τοῦ βρετανικοῦ συλλόγου τῆς Νιγερίης δὲ Δρ. William Wallace, πρόεδρος τοῦ φιλοσοφικοῦ συλλόγου της Glasgow, ὡμήντης περὶ τῆς θρησπονίης ἀξιῶν διαφόρων εἰδῶν ἀλεύρων καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κατάστασις τῶν πλείστων ἐν τοῖς περιχώροις τῆς Glasgow ἀναπτήρων παιδῶν ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπαρκή τροφήν, ἵδια δὲ τὸ αἴτιον τῆς συχνάκτις ἐκεῖ παρουσιαζομένης ῥαχίτιδος (τῆς καλουμένης Ἀγγλικῆς νόσου) εἶναι ἡ ἐν ταῖς τροφαῖς ἔλλειψις μεταλλικῶν ἀλατῶν. Ὁ William Wallace, ἀναλύσας τὴν πλευρὰν ἐνδεικνύει τὸν

ἀποθανόντας παιδίου εύρε μόνον 20,6 τοῖς ἔκατον μεταλλικὰ ἀλάτα ἐνδῆ ἐν τῇ πλευρῷ ἔλλοις νηγοῖς παιδίου, φονευθέντας οὐδὲ τῶν τροχῶν ὀμάξης, περιείχοντα 64 τοῖς ἔκατον μεταλλικὰ ἀλάτα. Εἶναι όλαι δὲν εὑρέθησαν ἐν τῇ πλευρῷ τοῦ ράχιτικοῦ παιδίου καὶ ἐπομένως οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι η νόσος προϊήθει ἐν τῇς ἀνεπαρκοῦς ποσότητος φωσφορικῆς τι-τάνου καὶ ἔλλων μεταλλικῶν ἀλάτων.

··Εξ ἐλων τῶν ὄντιών, αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς τροφὴ τῶν πεπολι-
τισμένων λαῶν, οὐδεμίᾳ εἶναι τόσον πολὺ καὶ εἰς τόσον μεγάλας ποστήτας
διαδεδομένη, ὡς τὸ σιτάλευρον, καὶ ὅμως οὐδεμίᾳ ἄλλῃ οὐσίᾳ περιέχει τόσον
διάγνων ποτε μεταλλικῶν ἀλάτων, ὡς τὸ λευκόν καὶ ἐκεκτὸν σιτάλευρον.

(¹) Δρ. Wallace Ἰσχυρίζεται ότι είνε τώρα πλέον καιρός να ἐμποδισθῇ ή περαιτέρω διάδοσις τῶν λευκῶν καὶ ἔκλεκτῶν ἀλεύρων, ἀν δ λαὸς θέλῃ να σώσῃ τὴν ὑγείαν του. ²Εὐφράτει δὲ τὴν λύπην του ὅτι αἱ ἔργα ταῦτα τάξεις ἐν Σκωττίᾳ καὶ Ἰδίως ἐν ταῖς μεγάλαις πόλεσι τῆς χώρας ταῦτα, καταγαλίσκουσιν δυσμέραι ὀλγύωτερον ἄλευρον βρομίου καὶ ἔτι η ἐθνικὴ σούππα ἀπὸ ἄλευρον βρομίου δόλονεν ἔξαφανίζεται ἐκ τῆς σκωττικῆς μαγειρικῆς. ³Η σούππα αὕτη ἐδωκεν εἰς τὸν σκωττικὸν λαὸν τὴν διάδοσαν αὐτῷ δύναμιν καὶ σωματικήν ῥώμην, ἐνῷ τώρα τὰ δυσμέραι μεγαλητρούν διάδοσιν εὑρίσκοντα ἔκλεκτὰ ἄλευρα καταστρέφουσι τὴν ὑγείαν τοῦ λαοῦ.

Οι ἐν τῇ συνεδρίᾳ παρευρέθεντες ιατροὶ συγεφόνησαν ἐν γένει μὲν τὴν γνώμην τοῦ Δρ. Wallace καὶ ἀνεγάρισαν διμοφώνως ως δρόμος καὶ ὑπὸ ὑγιεινῆς ἐποψίν ὡφελιμωτάτας τὰς προσπαθείας τῆς Bread-Reform-Ligue αἵτινες τείνουσιν εἰς τὸ νῦν εἰσαγάγωσι καὶ διαδόσωσι τὴν χρήσιν ἁστού. ὅσσον τῷ διμοκράτῳ μεγαλύτερον περισσότερα πιτύοντων περιέγοντος.

Μέχρι τούδε τὸ ἰδεῖτες, πρὶς τὸ δόπον ἔτεινεν ἡ τέχνη τῶν μυλών
θρῶν καὶ ἀρτοποιῶν, γῆδινατο νὰ συγκεφαλαιωθῇ ἐν τῷ ἔξης τύπῳ: Ἐκ
τῶν κόκκων τοῦ σίτου νὰ κατασευνασθῇ ἀλενορ, δύον τὸ δυνα-
τὸν περισσότερον ἀπηλλαγμένον πιτύρων, καὶ πιτύρα, δύον τὸ δυ-
νατὸν περισσότερον ἀπηλλαγμένα ἀλενόρον. Ὁ τύπος οὗτος, ζεις βασι-
ζεται εἰς καθαράς, ἐπουσιώδεις ἔξωτερικήτητας καὶ παραμελεῖ ἐντελῶς τὴν
οὐσίαν τοῦ πράγματος, εἴνε λιαν χαρακτηριστικός καὶ δεικνύει ἐναργῶς τὴν
ἐπιπόλαιον διεύθυνσιν τοῦ πνεύματος τῆς ἐποχῆς μας, ὑπὸ τῆς δημόσιας ἡ
„ώραία ἔξωτερική καὶ ἀπατηλὴ δψιμή“ προτιμᾶται τῆς ἔσωτερηκῆς ἀξίας.

¹Ορθῶς λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ὄρισωμεν τὸ ἴδεωδες, πρὸς τὸ δόπιον ἔφειλει νὰ τείνῃ ή τέχνῃ τῆς ἀρτοποίας, διὸ τοῦ ἔξης τύπου: Ἐκ τῶν κόκκων τοῦ σίτου νὰ κατασκευάζεται ἄλευρον, περιέχον ἐν καντή πάντα τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ τοῦ σίτου. Ό δὲ ἄρτος νὰ ἔναι εὐ-
χμος καὶ εὐπέπτος καὶ — κατὰ τελευταῖον λόγον — μὲ τὰς ἴδιοττας ταύτας νὰ συνέσῃ, εἰ δυνατόν, καὶ τὴν καλήν ὁψίν.

Π „ώραία ὄψις“ λοιπὸν εἶνε τὸ ἐπουωιάδεστατὸν ἐν τῷ οὐσιωδεστάτῳ καὶ σπουδαιοτάτῳ τούτῳ θρεπτικῷ μέσῳ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τὸ χυρωιάδεστατὸν εἶνε καὶ μένει πάντοτε ἡ θρεπτικὴ ἀξία.

καὶ Κ. Χ. Π. εἰς Κερασοῦμνα. Ἐλήφθησαν
καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δ. Η. Α. εἰς Βιδί-
νον. Ἐλήφθησαν τὰς εἰκόνας ὅμως λυτούμεδα
ὅτι δὲν δύναμεδα νά σᾶς ἀποστείνωμεν ἀγέν τῆς
προσποτοῦς τοῦ τιμιάτος. — κον. Ε. Φ. εἰς
Σμύρνην. Τὰ αἰτηθέντα τευχή ἀπεστάλησαν. —
Herr K. B. εἰς Athen. Wir bitten nochmals
um die Zusendung der bestellten Photogra-
phien. — κ. I. K. Τζ. εἰς Καβάλλαν. Σᾶς ἐγρά-
ψαμεν. — κ. Δ. Κ. εἰς Προεῖσσαν. Ἐλήφθησαν
καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.
“Οὐαὶ ἀπεστάλησαν.
συμμορφωθῶμεν πρὸς
Ε. Μπ. εἰς Ζαγαρίαν.
πιστοῦμεν. — κ. I. Z.
μεν. — κκ. Γ. Θ. εἰς
Βακού, Σ. καὶ Κ. εἰς
“Ἐλήφθησαν καὶ σᾶς εἴς
εἰς Ἀδριανούπολιν. Ἐλ-
εγκαταστάλησαν ἀμέσως, ἀπό

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὅτι ή μονομάχια οδηγίως καθάρισε τὴν ὁμιλίαν
Πιανόντην. — Ή παρὰ τὴν διδούσιν φρουρά. — Ιστορικὸν διήγημα ὑπὸ Πιανόντην.
— Πιανόντην, ἡτοι ἐρμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Τα)
Ἐκδεσίς ἐφημερίδων ἐν Meiningen. — Ο ποιητής Λαμπτέρος καὶ δὲ
— Επιστολὴ καὶ Καλλιτεχνία. (Ξέναι ἐπικρίσεις ἐπὶ τῶν „Ηδικῶν“ τοῦ
Τὸ ἐν Λαβερτούῃ „Θέατρον τοῦ Σαξεπήρου“ — Περὶ τοῦ δηλητηρίου
τοῦ Λόρδου Ronald Gower τῇ πατρίδι τοῦ Σαξεπήρου. — Ο Παστόρ πα-
— έρδοντος. — Ο λόγος τῶν μὲν ἀπονοτίας Μητροπολιτικού

ΠΙΝΑΚΟΘΕΚΗ. Βενιαμίν Άρριστον, δέ νεος πρόεδρος τῆς αμερικανικῆς Συμπολιτείας (ἐν σελ. 327). — Ο δρρωτός ζωγράφος. Εἰκών κατά τὴν έλαιουραφίαν τοῦ E. Ravel (ἐν σελ. 311). — Μέτα τὴν σύγχρονην. Κατὰ τὴν πρωτότυπον ίχνογραφίαν τοῦ Willy Stöwer (ἐν σελ. 335). — Μετεωρολογικὸς σταθμὸς ἐπὶ τοῦ Pic du Midi καὶ τοῦ δύος Rhuy de Pâme (ἐν σελ. 327 καὶ ἐν σελ. 328).

Εκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΓΡΗΣ